

Liber

Illis inq̄t lingue diuise velut ignis: q̄ et insedit
sup vñūqueq̄ eorū: et ceperit loq̄ linguis: quē
admodū spūsc̄tus dabat eis p̄nunciare: vt
oñderet p̄ illuz ignē sp̄m̄ demonstratū: sicut p̄
columbā. Nō tñ ita possum⁹ dicere sp̄m̄sc̄m̄
et deū: et columbā: aut et deū et ignē: sicut dici
mus filiu: et deū: et hoīem: nec sicut dicimus
filiuz agnū dei: nō solū Jobe baptista dicēte.
Job. 1 Ecce agn⁹ dei: s̄ etiā Jobe euāgelista viden
Apoē. 5 te agnū occisuz i apocalypsi. Illa q̄ppe visio
pphetica nō ē exhibita oculis corporeis p̄ for
mas corporeas: s̄ in spū p̄ spiritales imagies
corpore. Columbā x̄o illā et ignē oculis vide
rūt: q̄cunq̄ viderēt: quāq̄ de igne disceptari
pōt: vtz oculis: an spū visus sit: p̄pter x̄ba sic
posita. Nō em̄ ait. Uiderēt liguas diuifas ve
lut ignē: s̄ vise sunt eis. Nō aut̄ sub eadē signi
ficatiōe solem⁹ dicere: visum ē mihi: quā dici
mus vidi. Et in illis q̄dē spiritualib⁹ visis ima
ginū corpaliū solet dici: et visum ē mihi: et vidi
In istis x̄o q̄ p̄ exp̄ssam corpale sp̄m̄ oculis
demonstrant: nō solet dici: visuz ē mihi: s̄ vi
di. De illo ḡ igne pōt esse q̄stio: quō visus sit:
vtrū int̄ in spū tanq̄ foris: an vere foris co
rā oculis carnis. De illa x̄o columba q̄ dicta ē
corpali specie descēdisse: null⁹ vsq̄ dubitauit
q̄ oculis visa sit. Nec sicut dicim⁹ filiū petrā:
1. Cor. 10 sc̄ptū ē em̄. Petra erat x̄ps: ita possum⁹ dice
re: sp̄m̄ colūbā vel ignē. Illa em̄ petra iā erat
in creatura: et pactiōis modū nūcupata ē no
mie x̄pi: quē significabat: sicut lapis ille: quē
Gen. 28 Jacob positū ad caput etiā vnctiōe ad signi
Gen. 22 ficandū dñm̄ assumpsit. Sic Isaac x̄ps erat:
cū ad se imolādum ligna portabat. Accessit
istis actio q̄dā significatiua iā extitit: nō aut̄
Exod. 3 sic illa colūba et ignis ad b̄ tñm̄ significāda
repēte extiterūt. Magis ista filia mihi vidē
tur flāme illi q̄ in rubo appuit moysi: et illi co
Ibidē. 13 lūne quā p̄ls in heremo seq̄bat: et fulgurb⁹
Ibidē. 19 et tonitruis q̄ fiebāt cū lex dare in mōte. Ad
hoc em̄ corpalis rex illaz extitit sp̄s: vt ali
quid significaret atq̄ p̄teriret.

Propositio q̄stiois de multimodis apparī
tionib⁹ dei: q̄rū q̄dā missiōes appellant: cum
p̄ missus nō q̄at dici: s̄ aut fil⁹: aut spūsc̄tus
coopante tñ in oib⁹ trinitate. Ca. VII
Ropter has ḡ copales formas: q̄ ad
p̄ eū significandū: et sicut hūanis sensi
bus optebat demonstrandū t̄palit̄ ex
titerūt. Missus dicit̄ etiā spūsc̄tus: nō tñ mi
nor: p̄se dicit̄ ē: sicut fil⁹ p̄pter formā serui: q̄
illa forma serui inhesit ad vnitatē p̄sone: ille
x̄o corpales sp̄s ad demonstrandū q̄ op⁹ fuit
ad t̄ps apparuerūt: et esse postea destiterunt

Cur ergo nō et p̄f dicit̄ missus p̄ illas sp̄s cor
porales: ignē rubi: et colūnā nūbis: vel ignis
et fulgura in mōte: etsi qua talia tūc apparue
rūt: cū eū corā p̄rib⁹ locutū: teste scriptura di
dicimus: si pillos creature modos et formas
corpales exp̄ssas: et hūanis aspectib⁹ p̄sen
tatas ip̄e demonstrabat. Si aut̄ filius p̄ ea de
mōstrabat: cur tāto post dicit̄ missus: cum ex
semia factus ē: sicut ap̄ls dicit. Quā aut̄ venit
Bas. 4 plenitudo t̄pis: misit de⁹ filiū suū factū ex mu
liere: q̄n quidē et antea mittebat: cum p̄ illas
creature mutabiles formas p̄rib⁹ appebat.
Aut si nō recte posset dici missus: nisi cū ver
Job. 1 b̄ū caro factus est: cur missus dicit̄ spūsc̄tus:
cui⁹ nulla talis incorpatio facta ē? Si x̄o p̄ il
la visibilia q̄ in lege et p̄phetis cōmendant:
nec pater: nec fil⁹: sed spūsc̄tus oñdebat:
cur etiā ip̄e nūc dicit̄ missus: cū illis modis et
antea mitteret? In hui⁹ p̄plexitate q̄stionis
adiuuāte dño: p̄mū q̄rendū ē: vtz p̄f: an fil⁹:
an spūsc̄tus: an aliq̄n pater: aliq̄n fil⁹: aliq̄n
spūsc̄tus: an sine vlla distinctiōe p̄sonaz: sic
dicit̄ de⁹ vnus et solus: id ē ip̄a trinitas per il
las creature formas p̄rib⁹ apparuerit. Dein
de q̄libet hoz inuentū visuz ve fuerit: vtrū
ad hoc opus tñm̄o creatura formata sit: in q̄
de⁹ sicut tunc optuisse ip̄e iudicauit: hūanis
oñdere aspectib⁹. An angeli q̄ iā antea erāt
ita mittebant: vt ex p̄sona deilo q̄rent: assu
mētes corpale sp̄m̄ de creatura corporea: in
visuz misterij sui: sicut cuiq̄ op⁹ eēt. Aut ip̄m
corp⁹ suū cui nō subdunt: sed subditū regūt:
in sp̄s quas vellēt accōmodatas atq̄ aptas
actiōib⁹ suis mutātes atq̄ vertētes fm̄ attri
butā sibi a creatore potentia. Postremo vi
debim⁹ id q̄d querere institueram⁹: vtz fili
us: an spiritus sanctus: et antea mittebantur
Et si mittebantur: quid inter illaz missiōe:
et eā quā in euāgelio legim⁹ distet: an nō sit
missus aliq̄s eorū: nisi cū vel filius fact⁹ eēt ex
maria x̄gine: v̄l cū spūsc̄tus visibili specie:
sive i colūba: sive i igneis liguis apparuerit.

De his q̄ naturā verbi dei visibilem puta
uerunt. Ca. VIII

Adittam⁹ igit̄ eos q̄ nimis carnalit̄
o naturā x̄bi dei atq̄ sapiam q̄ in seip
sa manēs innouat oia quā vniciū dei
filiū dicim⁹: nō solū mutabilē: verū etiā visibi
lē eē putauerūt. Ibi em̄ multū crassū cor diui
nis reb⁹ inq̄rendis audaci⁹ q̄ religiosus at
tulerūt. Alia q̄ppe cū sit suba spiritualis: cūq̄
etiā ip̄a facta sit: nec p̄ aliu: potuerit fieri: nisi
p̄ quē facta sunt oia: et sine quo factū ē nihil:
q̄ uis sit mutabilis: nō ē tñ visibilis: q̄d illi de

Secundus

verbo ipso atque ipsa sapientia dei: per quam facta est anima crediderunt: cum sit illa non inuisibilis tamen quae et anima est: si etiam incommutabilis quae anima non est. Eadem quippe incommutabilitas eius commemorata est: ut diceretur in se ipsa manens: inuariat omnia. Et isti quidem de ruina erroris sui diuinae scripturarum testimonijs quae si fulcire conantes: adhibent pauli apostoli sententiam: et quod dictum est de vno solo deo: in quo ipsa trinitas intelligitur tamen de patre: non et de filio: et de spiritu sancto dicitur. I accipiunt. Regia autem seculorum immortalis: inuisibilis: soli deo honor et gloria in secula seculorum. Et illud aliter. Verus et solus potens rex regum: et dominus dominantium: qui solus habet immortalitatem: et lucem habitat inaccessibilem: quem nemo hominum vidit nec videre potest. Hec quae admodum intelligentia sint: iam satis nos disseruisse arbitror.

De his qui filium voluit etiam ante carnem assumptionem fuisse mortalem: ut solus pater immortalitatem habere credat.

La. IX

Et illi qui ista non de filio nec de spiritu sancto: sed tamen de patre accipi voluit: dicunt visibilem filium non per carnem de virgine assumptam: sed etiam antea per seipsum. Nam ipse inquit appuit oculis patrum. Quibus si dixeris: Quomodo est visibilis per seipsum filius? sic sequitur et mortalis per seipsum filius: ut ostendat vobis quod tantummodo de patre vultis intelligi: quod dictum est. Qui solus habet immortalitatem.

Nam si propter carnem susceptam mortalis est filius? propter hanc finitum ut sit et visibilis. Respondent: nec propter hanc mortalem se filium dicere: sicut et ante visibilis: ita et ante mortalem. Nam si propter carnem filium dicitur esse mortalem: iam non pater sine filio solus habet immortalitatem: quia et verbum eius: per quod facta sunt omnia: habet immortalitatem. Neque enim quia carnem assumpsit mortalem: ideo amisit immortalitatem suam. Quis quidem nec ante huiusmodi accidere potuit ut cum corpore moreretur: dicente ipso domino. Nolite timere eos qui corpus occidunt: anima autem non potest occidere. Aut deo etiam spiritus sanctus carnem assumpsit: de quo utique sine dubio turbabuntur.

Si propter carnem mortalis est filius: quomodo accipiant patrem tantummodo sine filio et sine spiritu sancto habere immortalitatem: quando quidem spiritus sanctus non assumpsit carnem: Quae si non habet immortalitatem: non ergo propter carnem mortalis est filius? Si autem habet spiritus sanctus immortalitatem: non de patre tantummodo dicitur esse. Qui solus habet immortalitatem. Quocirca ita se arbitrantur: et ante incarnationem per seipsum mortalem filium posse vincere: quia ipsa mutabilitas non inconuenienter mortalitas dicitur: secundum quia et anima deus mortuus: non quia corpus: nisi aliqua altera substantia mutatur et vertitur: sed in ipsa substantia quae quid alio modo nunc est aut fuit: secundum id quod destitit esse quod erat: mortale depheditur. Quia

itaque inquit ante quae natus est filius dei de virgine maria: ipse appuit patribus nostris: non in vna eademque specie: sed multiformiter: aliter atque aliter. Et visibilis est per seipsum: quia non dum carne assumpta: substantia eius conspicua mortalibus oculis fuit: et mortalis in quantum mutabilis. Ita et spiritus sanctus: qui alias colubina: alias ignis appuit. Unde non trinitati autem: sed singulariter et proprie patri tantummodo conuenit quod dictum est. Immortali inuisibili soli deo: et qui solus habet immortalitatem: et lucem habitat inaccessibilem: quem nemo hominum vidit: nec videre potest. Omissis igitur istis: qui nec ante substantiam inuisibilem nos se potuerunt: nisi longe remotum ab eis ut nos sentire viderentur et soli dei: in patris et filij et spiritus sancti non solum inuisibilem: verum et incommutabilem permanere substantiam: ac pro hoc in vera et sincera immortalitate persistere: nos qui nunquam appuisse corporeis oculis deum: nec patrem: nec filium nec spiritum sanctum dicimus: nisi per subiectam suae potestati corpoream creaturam: in pace catholica pacifico studio requiramus: pati corrigi: si fraterne ac recte reprehendimur: parati etiam si ab inimico: vera tamen dicere: moridemur: utrumque in discrete deo apparuerit patribus nostris ante quae Christus veniret in carne: an aliqua ex trinitate persona: an singularim quasi per vices.

An indiscrete deus trinitas patribus apparuerit: an aliquid ex trinitate persona. La. X
 L primum in eo quod scriptum est in genesi: locutus est deus cum homine quem de limo finxit: rat: si excepta figurata significatio de ut rei geste fides etiam ad litteram teneatur: tractamus: in specie hominis videtur deus cum homine tunc locutus. Non quidem expressis sed in libro positum est: sed circumstantia locutionis id resonat: maxime illo quod scriptum est: vocem dei audisse. Adam de ambulantis in paradiso ad vespere: et abscondisse se in medio ligni: quod erat in paradiso. Deo quae dicitur: Adam ubi es: respondisse. Audiui vocem tuam et abscondi me a facie tua: quoniam nudus sum. Quomodo enim possit ad litteram intelligi talis dei ambulatorio et collocutio: nisi in specie humana: non video. Neque enim dici potest vocem solam factam ubi deambulasse dicitur esse deum: aut eum qui deambulabat in loco non fuisse visibilem: cum et adam dicat quod abscondit se a facie dei. Quis igitur erat ille: utrumque pater: an filius: an spiritus sanctus? An omnino deus indiscrete ipsa trinitas: in forma hominis homini loquebatur? Quod textus quidem ipsa scripture nusquam transire sentit a persona ad personam: sed ille videtur loqui ad primum hominem qui dixit: Fiat lux: et fiat firmamentum: et cetera: pillos singulos dies: quem deum patrem solem accipere dicentem: ut fiat quicquid facere voluit. Quia enim per verbum suum fecit: quod verbum eius vni-

1. Ibi-1

Ibidem

1. Ibi-6

Job-1

Mat-10

1. Ibi-6

Ibidem

Gen-3

Gen-1